

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angelček“

Štev. 8.

V Ljubljani, 1. avgusta 1899.

Leto XXIX.

Ob zibelki.

Nekoč ob zibelki sem stala —
Umiral otrok néžen je,
Na ustih sem njegovih brala,
Da v bóli bil obtéžen je ...

Bledelo detetu je lice,
Pretresal ude mu je mraz,
In svetle iz očij solzice
Zalivale so blede obraz.

Še enkrat si boléstno vzdihnil —
Uprl v nebo pogled rosč —
In kakor angelj — si utihnil
In jokal, — tožil nisi več ...

A kaj v višavah si zagledal,
Da ti pogled je bil zatrt?
Kot bi se nečesa zavedal,
Kar nam zemljanom dá le smrt.

O brala sem v očesu tvojem,
Da srečen zdaj si — otrok moj
Ko ti za bridkim smrtnim bojem
Razlit nebeški je pokoj ...

A jaz ob zibelki sem stala,
In némo zrla tvoj obraz —
Ko nanj je slednja solza pala,
Pa bridko jokala sem jaz ...!

Milka Posavska.

